

הפקעת שערים

נחלל, כשבאו חובי בית הספר החקלאי למנהלת המוסד בבקשה להתקין להם מגרש כדורגל עם שני שערים, נתקבלו בתרעומת: "מה יש? כבר לא נאה לכם להיכנס בשער אחד?"

★ ★ ★

תחזית

ב הארמטפורד, ארצות-הברית, לאחר שבשנה הקודמת ירדו גשמי זעם ביום השדה השנתי שלהם, הודיעו עובדי התחנה המטיאורולוגית כי השנה ייערך יום השדה "בקיבת מחסה מתאים לשעת הצורך".

★ ★ ★

שכר טרחה

ב תליאביב, התערב שוטר בקטטה בין שני אחים, כדי להשלים ביניהם, וזה לאות תודה במכה ממיסא על ראשו, הת' עלף ונלקח לבית-החולים, מבלי שהדובר יפריע לשני האחים להמשיך את מריבתם עד תומה.

★ ★ ★

לכסף יש ריח

ב בייטון, ארצות-הברית, ניסה עורך-דין להניא את המועצה המקומית מלספח חלקת קרקע סמוכה, טען: "אני לא יודע מה אתם מוצאים בחלקה עלובה זו. כל מה שיש בה זה כמה בארות נפט מסריחיים!"

★ ★ ★

כשן ועין

ב ירושלים, כאשר נשאלו סכנאי-שיניים ש'שעלו ארצה בזמן האחרון אם יש להם תעודות שיעידו כי אמנם עסקו בריפוי שיניים בחוץ-לארץ, השיבו: "אין לנו צורך בתעודות. הבאנו אתנו את הפציינטים עצמם".

★ ★ ★

למחוק את המיותר

ב צ'למספורד, אנגליה, נתבקשו תל-מימים בני 11 לתת דוגמאות של המושג "דבר מתוררת", אשר הוגדר על-ידי הבוחנים כ"משהו נעים אך לא חיובי", השיבו בין השאר: "מוח", "אמבטיה", "נשיקה", "מוסר", "אשה".

★ ★ ★

סתם נבזות

ב מיאמי ביץ', ארצות-הברית, התקשה נער בן 10 להסביר כיצד התגנש ב' מכונית ונוקק לניתוח ברגלו, סיפר בהת' פעלות: "זה הדבר הכי מפליא. הגה אני נוסע לי בשלוה על אופני, כשאני קורא ספר בלשים, ולפתע..."

★ ★ ★

ברעה צלולה

ב ירושלים, שמע שופט מחוזי את מקרהו של נאשם שהוציא תעודות ל' בחורים צעירים, כי הינם בלתי-שפויים ברעתם, ציחה לקחת את האיש לבדיקה רפואית שתקבע אם הוא עצמו שפוי ברעתו.

★ ★ ★

האיש שבא לסעוד

ב מילוקי, ארצות-הברית, אחרי שלא הצליח למצוא עבודה במשך השנתיים מאז שוחרר מבית הסוהר, ניפץ ג'ורג' פאוסט דלת של תחנת דלק, לא גנב ממנה מאומה, רק צילצל למשטרה שתבוא לאסרו באשמת פריצה, השיב לשופט שהעיר לו כי העונש הצפוי הוא מאחת עד עשר שנים, תן לי עשר בבקשה, נידון לשנתיים וחצי, נתמלא שמחה כאשר הגיע לבית-הסוהר בזמן, השתתף בארוחת הערב.

★ ★ ★

חיי כלב

ב תור תליאביב, לאחר שכלב זמן ממושך בתור לקבלת רישון לכלבו, איבד צעיר את סבלנותו, נשך את הפקיד.

מכתב שנתקבל מממלא מקום מנהל שרותי ההנדסה-רדיו, מדינת ישראל: "אחד המאזינים לתכנית קול ישראל ב' שבדיה מבקש חבר להתכתבות מישראל. ה' פרטים היחידים שניתנו על ידו הם שם וכתובת כדלקמן:

Gustaf Mylling
Husabyvaegen 23
Haegersten 1
Sweden

שפת מכתבו — אנגלית. נשמח אם תוכלו לעזור לאיש באמצעות מדורכם המיוחד לכך."

אני בטוחה שגוסטב החביב יוכל לספר לך יותר מאשר על פלאטות והתעמלות שבדית.

★ ★ ★

יומן וג'יימס דין

"רותי, בבקשה ממך, בלי ציניות, מת' חננת (1030/5) בסוף מכתבה הארוך, אך החביב, שאני מביאה בזה לידיעת אלה ש' הגילו המתוק עדיין בשטח התעניינותם.

"... יומן כיתה יוד-שתיים עולה באש / החופש הגדול הולך קרב / הי הא הוא הא / מילגנה צינגנה לוף לוף לוף / יומן כיתה יוד שתיים..."

"קריאות משונות אלו צעקה חבורה של כארבעים נערים ונערות בעומדם סביב מדר' רת ניירות. זה שהיה קרב, היה בטוח כי נקלע לאיזה פולחן עכו"מי עתיק כמה מאות לפני הספירה. אולם הוא היה טועה בתכלית. זה היה רק גילוי של שמחה ספונטנית לק' ראת החופשה, למראה יומן הכיתה שאיים עלינו במשך עשרה חודשים ועתה הוא בווער לעינינו. ואמנם, היש שמחה גדולה מזו?

"שרידי היומן הבורעיים דעכו. מגילת ה' חירות שחבורה במיוחד למאורע הגיגי זה נקראה בקול. אך כולנו ידענו בלעדיה ש' היום אנו יוצאים מעבודות לחרות, משעבוד לגאולה. החופש הגדול התל !!! וכשהחלה דועכת בי השמחה הטבעית לרגל בואו של האורח היקר, החלו תופסים את מקומה ה' הורים. מה אעשה בחופש? לדאבוני לא נש' קף לי עיסוק רב בתחביב שלי, שהוא ה' כתבות. לקבל, וגם עד כמה שהדבר נראה מוזר, לכתוב מכתבים. משום כך אני פונה לעזרתך, רותי.

"... עברו עלי כבר 16 אביבים ור' חופ' שים גדולים. אני חברה בתנועת נוער. אר' הבת טיולים בסרמפים — לבנות הולך! — ובאופניים. מתעניינת בקולנוע. מעריצה את ג'יימס דין, משתגעת אחרי אלביס פרסלי, כותבת יומן ואוהבת לכיף ולכתוב מכתבים.

"אני מעוניינת להתכתב עם בנים מגיל 16 ועד — — כמובן שאני מעדיפה חברה מפנימיות או חיילים — דחקא סיריים, לא צנחנים. אני פשוט רוצה להתכתב, ומבחינה זו, כמה שרבים יותר יענו למכתבי, הרי זה משובח. אבחר מתוכם ששה, זה המספר שקבעתי לי.

"... שיצרפו תמונה למכתב הראשון. א' חרת אינני עונה. זו קאפריסה שלי. אני מצדי מבטיחה תמונה במכתבי הראשון... לא אגיד שאני נחמדה. אבל גורא פוטוגנית."

★ ★ ★

לא אבד, ההומור

מכתבו של (1030/6) נשלח אלי מביה חולים, בו הוא שוכב חודשים מספר ובידין כמה חודשים לפני. אין הוא אחד מאלה הקובלים על מנת גורלם, או מלאי ציניות. מצאו תן בעיני דבריו: "אם את חושבת שהחיים במסגרת המצומצמת של בית הח' לים הם משעממים עד מוות, טעות בידך... אסור להתיאש. להיפך, למרות כל הצרות והאכזבות שעברו עלי, למרות העובדה ה' פשוטה והטבעית שבן אדם נשכח על-ידי חבריו וידידיו, לא איבדתי את חוש ההומור שלי. הגני רואה את העולם — כולל העולם הזה — מנקודת ראות אחרת ולמדתי מזה הרבה."

מה, בעצם, שואל הוא את עצמו, יכול הוא להציע לנערה שתכתוב אליו? אין הוא צנחן, פלמחניק לשעבר או סטודנט. אין לו מכר' וחסות. הוא מביטחה לי, אישית, שהיא סימפטית וחסרת-תח. היא מביטחה לי, אישית, שהיא

גית או אופנוע. ואם אוהב הוא קולנוע, תי' אטרון טוב וקונצרט, לא יוכל ללכת לשם עתה. אך הוא מוכן, לעומת זאת, להתכתב על נושאים רבים, כיוון ששטחי התענייני' תו מרובים, בעברית, אנגלית או גרמנית. הוא בן 31.

אני חושבת שהוא עניו מאד. אני בטוחה שנערה תיהנה ממכתביו כשם שנהנית אני. אני מאחלת לך החלמה מהירה.

★ ★ ★

אפילו מחיל הים

משעמם ל' (1030/7) מאד, כאשר היא ער' בדת כאחות במשמרת לילה. או כתוב לה, בתנאי שיהיה לך דברים מעניינים לספר לה. היא בת 22. לא איכפת לה אפילו אם תהיה מחיל הים.

★ ★ ★

ביישנות, בשבילו

"האם יהיה זה יותר מדי אם אצפה ל' תשובה מנערה עדינה, נחמדה, גבוהה וביי'

הסיפוס שלי

בת דמות היגון, מה? צריכים היית לראות את שתי התמונות האחרות של נערה זו שמצאו יוסי, שלמה, ג'וני ועוזי מחיל הים. במחשוף א'לה-לורן. הם מצאו שלוש תמונות אלה במעטפה ביום 6.6.57, ברכבת של אחר הצהריים מכיוון תליאביב-חיפה. הם התערבו ביניהם. חלק אמר שהיא צבית, אחרים טענו שהיא תיירת.

הם רוצים לדעת אם את נשואה או רווקה, מותק, אך מרוב התלהבות שכחו לצרף כתובת. תוכלי, אם תרצי, לתת את תשובתך מעל גבי מדורי. התמונות, על כל פנים, ממתונות לך.

שנית? האם יהיה מספיק, בשלב זה, לנערה, אם אציין שאני צבר בן 21, נחמד, חסון, בעל תעודת בגרות, גובה 170 ס"מ, ולא סנוב או שוויצר, למרות העובדה שהעזתי לציין את התכונות הנזכרות ולמרות ה' נוסח?"

האם את סבורה שזה בדיוק מה שחסר לך? אם כן, אל תהססי, כתבי אל (1030/8).

★ ★ ★

זאב כלבן

(1030/9) אוהבת דחקא זאביים צהורי' מדים. כיוון שהיא מתכוונת לבקר בחיפה בתקופת החופש הגדול, רוצה היא בכך לחיה נחמד שיראה לה את פינות החמד של עיר העתידי. כולל הכרמל, אני בטוחה. פרט להיותו בחיל הים עליו להיות כבן 23 ו' מעלה ולא פחות ממטר שבעים.

אל תדאג, החברה אומרים שהיא סימפטית וחסרת-תח. היא מביטחה לי, אישית, שהיא

שונאת שיגרה, אוהבת חידושים, ולעשות שמח. ואם אינך מאמין, לא צריך.

★ ★ ★

חשבי על התוצאות, יקרתי, כאשר את מאותתת לבחורים. אולי יתחוונו לך דברי למקרא מכתב זה שקבלתי.

"... אם לא תצילי אותי, אז אני אבוד. היום יום שבת, כשחזרתי מהים רכוב על אופני בכביש תל-ברוך — חלפה על פני מכונית גדולה, מהסוג שמובילה נוסעים — מעוטה מתרחצים. ראיתי שאחת מהבנות ש' ישה בתוכה מאותתת לי בידה, ומראה על זקני, ומסמנת לי בידה שיש לי זקן יפה ושאיג אותה. בדרך כלל כשבת מזמינה אותי אני לא מסרב, ועוד שהיא בלונדית ודי נחמדה. לכן הכנסתי ספיד, ואחרי ש' כמעט נדרסתי ארבע פעמים וכשני סראי פיקים דולקים אחרי — עשה הנהג חסד עמי ועצר בכביש הרצליה על-יד שיכון דן. כש' הגעתי למכונית חסר נשימה, התפתחה ביי' נינו השיחה הבאה:

היא: אני רוצה לדעת איך קוראים לך. אני: מה? בשביל זה רצתי אחריך כל ה' דרך? חוץ מזה אני בא לבד. תגידי את קודם.

היא: עופרה. אני: אבי.

היא: בוא עלה וסע אתנו. אני: מצטער. מה אעשה עם האופניים?

את תליאביבית? היא: לא. מפתח תקווה.

אני עושה תנועת בוז וביטול. כל האוטו פורץ בצעקות מחאה, ולפני שאני מצליח להוציא שוב הגה, האוטו בורח, כשהיא מ' נופפת לי בידה.

רותי, אם את לא מוצאת לי אותה, אני קצת מתעצבן עליך. שומעת?"

עופרה מפתח-תקווה, אם את כבר מחליטה לאותת לבחורים זרים על אם הדרך, גמרי את ענייניך בעצמך, וחסכת לי מכתבים מסוג זה. אם את רוצה לראות את זקנו המפואר של אותו צעיר מקרוב — כתבי לאברהם אלקים, רמת החייל, רח' ק"מ 50 ב'.

★ ★ ★

הי ררומה לאימת

אם בהרפתקות חשקה נפשך ואם שנות שרותך בצבא יעברו עליך בסביבות אילת ואתן שתיים — נסינה להתקשר עם (1030/10) שהם שני צעירים כבני 20, חברי אגודות ימיות לשעבר, חובבי טיולים והר' פתקים מושבעים, שמשאת נפשם היא הק' מת אוהל סיריים באילת, עבודה בדיג במ' קום, צבירת סכום כסף, והמשכת הרפת' קות בהתאם למצב.

★ ★ ★

מה שמעל ומתחת לים

היא פסימית בדרך כלל, אומרת (1030/11), אך לנסות כדאי. היא איננה חושבת שתקבל מענה למכתבה זה. אולי, בכל זאת... אין לה אפילו במה להשיחך, אומרת היא, כרבים אחרים במדור זה. היא נמצאת ב' ארץ רק שנים מספר, לא הספיקה להכירה כולה. בת 26, אוהבת "הומור בריא לקרוא הרבה, לרכב על אופניים, את הים, ומה שמעליו ומתחתיו, ועל אף הפסימיות שבי, לצחוק עד בלי דמ'."

★ ★ ★

בואו נפספס קצת על אופנה אחרי שדיפ' דפתי בכל ירחוני האופנה החשובים, התברר לי כי קהייץ שולטת אנארכיה גמורה. אתן יכולות ללבש כל מה שלבנך הפך. את שמ' לות ולשחקן או את אלה הקוסטות לכן ב' חלונות הראווה. לקבע את קו הגיזרה במ' קומה או במקום שמתחשק לך, מעל או מתחת. אתן יכולות להיות בעלות חזה שר' פע כאקברג או נערי כהפבורן. שערך יכול להיות ארוך, קצר או בינוני, בהיר או כהה.

דמות האשה הפסאלית, בעלת הפנים ה' חירות הקפואות והעיניים המצויירות יתר על המידה, יצאה מן האופנה, תודה לאל. לאשה של השנה מותר לחייך. אפילו אם יעלה לה הדבר ברבות הימים בקמטוסים זערערים סביב הפה והעיניים. האיפור חייב הפעם להיות קל וטבעי ככל האפשר. אתן נדונות למחצית שנת חידוד' מצווה שבועון אופנה צרפתי ידוע. עליך להיות קלילות, נשיות, ועלירות."